

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا (1)

وقتی که لرزانده شد زمین لرزاندن آن. (1)

وَ أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (2)

و بیرون انداخت زمین بار های سنگین خود را. (2)

وَ قَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (3)

و گفت انسان: چیست برای آن (زمین)؟ (3)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (4)

آن روز سخن می گوید خبر های خود را. (4)

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (5)

به (سبب) آنکه پروردگار تو وحی کرده برای آن. (5)

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (6)

آن روز بیرون می آیند مردم دسته های پراکنده تا نشان داده شوند کار های ایشان را. (6)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (7)

پس کسی که می کند به وزن ذره ئی کاری نیکی می بیند آن را. (7)

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8)

و کسی که می کند به وزن ذره ئی کاری بدی می بیند آن را. (8)